

melde sig, lave nogle gode, sunde ordninger, og så kan alle eleverne være med. Så det er den her frivillighed, som jeg synes at man skal udnytte. Forældrene kan gøre det på deres egne arbejdspladser, så mener jeg også, at de kan snakke med skolebestyrelsen og de andre forældre og blive enige om at lave en lige så god ordning for deres børn henne i skolen.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Jeg er endnu en gang enig med fru Ritt Bjerregaard i, at det ikke er nok, for hvis engagementet ude på den enkelte institution, i den enkelte familie, på den enkelte skole ikke findes, er det jo fuldstændig ligegyldigt, hvad vi stiller til rådighed her.

Med hensyn til om ting er decentrale eller centrale: Jeg har forstået forslaget sådan, at hvis nogle engagerede mennesker på en institution ønsker at etablere en madordning, så kan de ifølge fru Ritt Bjerregaards forslag søge en central pulje, måske få et ja og så gå i gang.

Var det ikke en idé, at disse engagerede mennesker først enten overbeviste forældrekredsen til de børn, der er der, eller institutionsbestyrelsen eller kommunalbestyrelsen om, at det var en god idé at finansiere det? Eller tror fru Ritt Bjerregaard, at de danske kommunalbestyrelser, skolebestyrelser, forældre har mindre ansvarlighed med hensyn til det her, end vi har her i Folketinget? Hvis man ikke engang kan overbevise dem dér, hvordan søren skulle man så via en central pulje få overbevist nogle andre mennesker om, at de skal tildele penge til det?

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Tænke sig at fru Carina Christensen mener, at børnene har et valg i dag. Det er da en utrolig påstand. Børn har jo overhovedet ikke et valg i dag. De børn, der siger ja og enormt gerne vil have et tilbud på skolen, har ikke sådan et tilbud. De har ikke engang nogen særlig indflydelse i forhold til at få det.

KL 17.55

Det er da utroligt at skulle høre på, at det kan sammenlignes med, at forældre på en arbejdsplads har en sådan mulighed, og så skulle børnene så have noget tilsvarende! De har jo netop ikke de muligheder. Og selv hvis de gerne ville have det, så har de ikke mulighed for det. Så det halter fuldstændigt at sige, at det i virkeligheden ville være det samme.

Så vil jeg sige til hr. Henrik Vestergaard, at noget af det, der er problemet omkring mad på skolerne, er, at danske skoler ikke er indrettet til det. Og det vil sige, at det er meget svært for en række skoler, selv om de gerne vil, at gå ind i det, da noget af det er bekosteligt. Det betyder, at man skal have lavet nogle faciliteter, som selvfølgelig lever op til de krav, vi stiller. Og det kan være svært for en kommune, som i øvrigt i forvejen er udsultet af regeringen, at afse penge til det.

Da vi i Socialdemokratiet anser det for at være vigtigt, at der sker noget på det her område, har vi foreslået en beskedent pulje, som man kan gå ind og søge, hvis man går i gang og er interesseret i et sådant projekt, sådan at man bl.a. vil kunne få etableret sådan nogle ordninger. Det er simpelt hen ikke nok med vejledning og rådgivning. Der er nødt til at være nogle penge, der kan hjælpe de pågældende, sådan at de kommer i gang. Det var selvfølgelig også derfor, der var så utrolig mange ansøgninger, da der blev åbnet for en sådan pulje. Vi ser meget gerne, at et sådant arbejde kan fortsætte.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 74:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af erhvervskort (udvidet næringsbrev) til indehavere af fødevarer virksomheder samt virksomheder omfattet af restaurationsloven.

Af Ritt Bjerregaard (S) m.fl.
(Fremsat 21/1 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

Diskussionen af det såkaldte kørekort til fødevarerbutikker har jo allerede været ført to gange her i Folketingssalen under den tidligere regering, nemlig i december 1998 og i januar 2000. I begge tilfælde er forslagene blevet fremsat af Dansk Folkeparti, og begge gange har et bredt flertal af Folketingets partier afvist at indføre sådan en ordning.

Socialdemokratiets tidligere fødevarerminister hr. Henrik Dam Kristensen har begge gange i stærke vendinger afvist forslagene. Og fru Ritt Bjerregaard har senest i efteråret 2001 i et brev til bl.a. HORESTA, Forbrugerrådet og Restaurations- og Bryggeriarbejdernes Forbund klart afvist en sådan ordning. Besvarelsen er i øvrigt dateret den 1. november 2001, altså den dag, valget blev udskrevet, og besvarelsen foreligger på vegne af erhvervsministeren, justitsministeren og by- og boligministeren. Derfor må jeg indrømme, at jeg er noget uforstående over for, at Socialdemokratiet nu fremsætter forslag om indførelse af et sådant »kørekort« til fødevarer virksomheder.

Jeg vil også godt have lejlighed til at repetere det tidligere regeringspartis holdning. Som fødevarerminister udtalte hr. Henrik Dam Kristensen den 11. december 1998 her fra talerstolen:

»Kontrol og opfølgning af kravet om »kørekort« vil medføre, at Levnedsmiddelkontrollen må flytte ressourcer fra håndhævelse af mere betydningsfulde bestemmelser i fødevarerlovgivningen over til et formkrav, der i det store og hele ikke har nogen betydning.«

Den 27. januar 2000 sagde hr. Henrik Dam Kristensen endvidere:

»Lad mig med det samme slå fast, at jeg ikke har ændret holdning, siden vi sidst drøftede spørgsmålet. Det er fortsat min opfattelse, at med de gældende regler og den vifte af sanktionsmuligheder, de indeholder, er der mulighed for at gøre en målrettet indsats imod det, man kan kalde problemforretninger.«

Kl. 18.00

Hvad er så begrundelsen for den kovending, som jeg opfatter, Socialdemokratiet har taget i den her sag? Forslagsstilleren anfører, at behovet for en ordning er begrundet i, at der sker for mange overtrædelser af lovgivningen, og et væsentligt element i forslaget er, at der skal være mulighed for, at man kan fratage erhvervskortet, hvis ejeren groft overtræder reglerne.

Den nuværende regering står imidlertid fast på den holdning, som vi gav udtryk for under behandlingerne i både 1998 og i år 2000, og jeg vil godt gentage nogle af de mange argumenter, der fortsat er for at afvise indførelsen af det her »kørekort«.

En ordning vil jo ikke kunne bidrage til en faktisk løsning af problemerne. Det gælder særlig i relation til skatte- og momsuddragelserne og overtrædelse af fødevarerlovgivningen, idet der jo allerede er eksisterende lovgivning, og lovgivningen rummer i virkeligheden de fornødne kontrol- og sanktionsmuligheder.

Der er heller ikke nogen tvivl om, at en ordning ville virke som en hæmsko for etablering af nye virksomheder og påføre virksomhederne unødige administrative og økonomiske byrder. Det kan også forringe den positive betydning, som etableringen af mindre virksomheder jo uomtvisteligt har for integrationen.

En ordning ville også kunne give problemer i forhold til retssikkerheden, og det er selvfølgelig relevant i forhold til spørgsmålet om at fratage personer muligheden for at drive virksomhed, hvor vi allerede i dag efter fødevarerloven har mulighed for at lukke virksomheden. Der er heller ikke nogen tvivl om, at en ordning ville medføre overflødig offentlig administration og også væsentligt stigende udgifter for virksomhederne.

Et grundlæggende princip i dansk erhvervsregulering er tilstedeværelse af næringsfrihed. Derfor bør det altid overvejes, hvad hensigten med at indføre en ny autorisationsordning er, og det bør naturligvis også grundigt overvejes, om indførelsen af en sådan ordning står i et fornuftigt forhold til den bagvedliggende hensigt. I det her tilfælde er det problemer med overholdelse med lovgivningen.

Jeg vil godt bede alle partierne om at have det i erindring i forbindelse med debatten i dag, hvor regeringens holdning naturligvis må være at afvise det fremsatte forslag.

Henrik Vestergaard (V):

Socialdemokratiet foreslår at indføre et erhvervskort, som skal omfatte alle personer, der beskæftiger sig med produktion, forarbejdning og salg af fødevarer. Omfattet vil være alle fra den integrationsivrige nydansker, som har startet eget pizzeria, over franchisetageren på McDonald's, seks styks restauranter, til indehaveren af hotel Ritz.

Der foreslås en grundig uddannelse i regnskab, hygiejne, mærkning, toldregler og sociale arbejdsmarkedsforhold. Dette afsluttes med en prøve og et af myndighederne udstedt erhvervs-kort eller fødevarer»kørekort« med det formål, at det igen kan fratages indehaveren, der ultimativt kan fradømmes at eje eller drive virksomhed inden for branchen.

Man forsøger altså at kombinere fødevarer-sikkerhed og risiko for regnskabs- og lønfusk med et ekstraordinært uddannelseskraft og en ekstraordinær sanktionsmulighed.

Det er jo ikke noget nyt forslag. Dansk Folkeparti har ved flere lejligheder foreslået noget tilsvarende. Reaktionen var dengang for kun 2 år siden fra f.eks. den daværende fødevarerminister, hr. Henrik Dam Kristensen, at det var bureaukratisk, det var unødvendigt, og det gavne-de ikke folkesundheden.

Socialdemokratiets ordfører, hr. Hugo Sørensen, kunne tilføje, at man ikke delte Dansk Folkepartis sortsyn, eller at en uddannelse i sig selv ikke var en garanti for, at alle regler blev overholdt. Det sagde de faktisk. Det udelukker jo ikke, at man kan have skiftet mening på området. Udviklingen kunne jo være gået i den forkerte retning. Så hvad er der sket siden?

Er der blevet brug for færre hænder i fødevarerbranchen, færre udbydere? Har branchen brug for, at der standses op, og at der etableres færre nye spændende restauranter med thai, mongolsk, amerikansk eller dansk islæt? Har Danmark fået et mindre behov for iværksætterkraft? For det vil jo altid være afskrækkende for iværksættere, hvis der kommer ekstra meget administrativt bøv. l.

I Venstre mener vi, at vi har brug for flere iværksættere, ikke færre. Socialdemokratiet mener åbenbart det modsatte.

Kl. 18.05

Hvad så med fødevarer-sikkerheden? Vi har med udgangspunkt i den nuværende fødevarer-ministers glimrende idé fået etableret smiley-ordningen, og nu er den endda målrettet hygiejnen. Der er indført hygiejnekursus for personer, der beskæftiger sig med fødevarer-tilberedning, og vi har været en tur forbi en pølsevenderordning. Tilbage står stadig muligheden for at uddele påbud, administrative bøder, hæftestraf og direkte lukning af butikker. I Venstre mener vi, at der er tale om væsentlige forbedringer. Socialdemokratiet mener åbenbart noget andet.

Hvad så med regnskabsfusk, moms og afgiftssvindler, som er uacceptabel og ingen steder hører hjemme? Har vi der siddet med hænderne i skødet? Nej. Skatteministeren har i november 2002 samlet alle Folketingets partier omkring det, vi herinde kalder lovforslag nr. L 66, der netop påbyder butiksindehavere at føre særskilt regnskab over afgiftspligtige varer, og hvis de ikke gør det, vil de kunne idømmes klækkelige bøder, ja, adskillige oven på hinanden. Det er trådt i kraft den 1. januar i år. De seneste ugers razziaer viser, at der endelig bliver taget hånd om problemet.

Summa summarum: Siden Socialdemokratiets afvisning er der fortsat øget behov for iværksættere, også nydanskere. Fødevarer-sikkerheden er væsentligt forbedret, og der er for nylig strammet væsentligt op over for regnskabsfusk. Derudover har vi i Venstre nogle væsentlige bekymringer omkring retssikkerheden i forslaget, som vi kan belyse under udvalgsbehandlingen. Til forslagens ønske om en meget hurtig gennemførelse kan vi sige, at vi altså synes, at kompleksiteten er så stor, at man ikke skal haste det igennem.

Som det her forslag er beskrevet med udviklingen in mente og med respekt for, at det nu er beskæftigelsen uden for disse mure, vi skal højne, så må jeg meddele, at Venstres stemmer ikke står til rådighed for beslutningsforslag nr. B 74.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Min bemærkning skal være så kort, som den nu kan blive. Ordføreren, hr. Henrik Vestergaard, er inde på, at hvis man nu skal indføre det her, kunne grunden til at ændre holdning være, at der faktisk var sket en masse, som gjorde, at nu skulle man netop skifte holdning. Men kunne det ikke i virkeligheden være det, der er sket?

Told og Skat har i denne uge besøgt 245 butikker, og i 95 pct. af tilfældene har man konstateret overtrædelser af bl.a. afgiftslovgivningen. Det var 40 pct. af kioskerne, og i københavnsområdet var det 60 pct. Det vil sige, at det, der har været indført indtil nu, de regler, der har været sat på plads, det, man i sin tid kaldte colaloven, ingen virkning har haft. Så er det vel ganske logisk, at man siger: Når det regelsæt, der ligger, ingen virkning har haft, ja, så er vi nødt til at gå lidt videre. Det er da en logisk tankegang. Det må Venstre da også kunne indse.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Jeg er netop enig med hr. Christian H. Hansen i, at det var godt, at vi fik gjort noget ved det. Loven er gennemført pr. 1. januar. Det er den første omgang razziaer, man har taget fat med, og det har jo vist sig, at der er noget at komme efter.

Jeg skal ikke kunne sige, om det er en udløber af hr. Christian H. Hansens tidligere forslag om fødevare»kørekort«, der har ført til, at Folketinget nu endelig har gjort noget ved snyd med afgiftspligtige varer. Men det må dog være sådan, at her på Christiansborg vedtager vi nogle love. De kommer ud, skal læses, skal forstås, skal implementeres. Så er det vel rimeligt nok, at vi giver det en vis tid uden for murene til at blive gennemført i stedet for, at noget, der er mindre end 3 måneder gammelt, lige pludselig fordrer, at man skal noget mere.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Hr. Henrik Vestergaard har måske netop fat i noget af det rigtige, nemlig at det handler lidt om at kunne forstå det, der bliver udsendt. Det er måske også derfor, man netop skal indføre det her, så hjælpen til at sætte sig ind i de gældende regler vil være til stede.

Denne her razzia, der nu er blevet foretaget, er jo ikke meget anderledes end de razziaer, der blev foretaget før, så vi kan konstatere, at begrebet colaloven kun har haft en positiv virkning, men det har været en positiv virkning over for læskedrikfabrikanterne og ikke andre. Det har ikke afhjulpet det her snyd, der har været i branchen; det fortsætter ufortrødet. Derfor er det meget ufatteligt, at Venstre overhovedet ikke kan se, at der altså er nødt til at blive gjort noget mere. Der var den debat i Folketingssalen dengang, og javel, det er kun 3 måneder siden, at loven blev vedtaget, men der har faktisk også været store avisskriverier om det her. Man har gjort meget ud af at fortælle, at hvis man ikke fik ryddet op i egne rækker, så skete der altså noget nu, men der er intet sket, intet.

Kl. 18.10

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Jeg skal bare bekræfte, at vi er enige med Dansk Folkeparti i, at vi ikke vil have snyd, heller ikke med afgiftspligtige varer, og det har vi i øvrigt sammen med Dansk Folkeparti og resten af Fol-

ketingets partier sat os for at gøre noget ved. Det er vi i fuld gang med.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg er meget glad for at høre, at Venstre så vil gøre noget, men når det nu viser sig, at det ikke virker, og hvis det i fremtiden viser sig ikke at virke, hvad vil Venstre så?

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Vi vil i hvert fald først og fremmest give lovgivningen lov til at virke. Men hvis vi tager fat i det forslag, der ligger i dag, er det jo ikke et spørgsmål om, at sanktioner som følge af snyd med afgiftspligtige varer skal strammes op.

Det, Socialdemokratiet her foreslår som løsning, er, at hvis man indfører et bureaukratisk uddannelsessystem, et nyt myndighedsbevis, som man siden kan tage fra folk, så skulle det stramme op på det.

Og hr. Hugo Sørensen fra Socialdemokratiet har selv for et par år siden svaret på, at en uddannelse jo ikke i sig selv er en garanti for, at alle regler bliver overholdt. Jeg tror rent faktisk, at nogle af de største svindelnumre, der er lavet inden for regnskabslovgivningen, er lavet af nogle af dem, der mente, at de havde allermest forstand på det.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så går vi over til ordførerrækken: Hr. Christian H. Hansen.

Christian H. Hansen (DF):

Tidligere i dag var der en ordfører, der oppe fra talerstolen sagde, at man ikke ville hovere, hvis nogle ændrede holdning. Det vil jeg overhovedet heller ikke gøre i denne sag, men jeg vil udtrykke min glæde over, at en ting, som Dansk Folkeparti har arbejdet for siden 1998, nu ser ud til at kunne samle et flertal i Folketinget.

Så er det for Dansk Folkeparti fuldstændig lige meget, hvad der har gjort, at denne holdning er blevet ændret. Det kan jo være, at netop de tal, som jeg var inde på før i en debat med Venstres ordfører, har været med til at flytte nogle holdninger. Det kan være, at man har set, at reglerne faktisk ikke er blevet bedre, for trods de tiltag, der er foretaget, er omfanget af snydet overhovedet ikke blevet mindsket.

Der er jo stadig væk store problemer i sektoren, som det her forslag fra Socialdemokratiet

omfatter, og jeg må sige, at de problemer, der er, er så store, at nu er vi nødt til at få gjort noget, som er konkret.

Der er efter vores opfattelse ikke tale om, at forslaget her er bureaukratisk. Der er tale om, at man vil give folk en viden i noget om regnskab osv. og simpelt hen en uddannelse i det at drive en fødevarerforretning. Så er der en sanktionsproblematik, som også er værd at tage fat på, således at vi får stoppet det snyd, der foregår.

Det er faktisk også glædeligt at se, at mange organisationer, som har faglig viden om det her, eksempelvis HORESTA, træder ind og siger, at det er en rigtig god idé at få indført det her.

Jeg tror også på, at vi som politikere nogle gange skal spørge os selv: Har de, der arbejder med de ting til daglig, egentlig en større viden om de her ting, end vi har? Den tiltro har jeg, og derfor er vi glade for, at der er en stor organisationsopbakning rundt omkring. Jeg er også vidende om, at der er nogle organisationer, der ikke er tilhængere af det, og det skal de så også have lov til.

Jeg ville egentlig afslutte med at sige, at vi i Dansk Folkeparti er meget glade for, at det her forslag kommer frem. Jeg vil selvfølgelig også udtrykke noget glæde lidt senere på dagen, når mit eget forslag kommer til behandling, og det er mit håb, at de to forslag simpelt hen kan finde sammen og ligesom smelte sammen i én stor glæde, så vi får indført nogle regler på det her område.

Det ser ud, som om der er et flertal for det, og jeg håber da, at regeringspartierne også kan bruge kuglerammen og tælle og se, at det her faktisk ser rigtig positivt ud. Så en ros til Socialdemokratiet for det her.

Kl. 18.15

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Nu taler hr. Christian H. Hansen om glæde, og at det er hr. Christian H. Hansens håb, at de her to forslag vil smelte sammen på et senere tidspunkt.

Altså nu er der to forskellige forslag, og det kan da godt undre mig en smule, at Dansk Folkeparti har følt sig nødsaget til at fremsætte et forslag, efter at Socialdemokratiet allerede havde fremsat sit. Det kunne jeg egentlig godt tænke mig at få en forklaring på fra Dansk Folkepartis ordfører.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg hæfter mig ved, at Dansk Folkepartis ordfører sagde, at det her forslag ikke er bureaukratisk. Så vil jeg da gerne vide, om deres erhvervsordfører også er enig i det. Så vidt jeg opfatter det, plejer hun at sige, at vi ikke skal have mere papirusseri og mere bøvl og administration. Men det kan jeg så forstå at det lægger man heller ikke op til her.

Så vil jeg også gerne spørge Dansk Folkepartis ordfører, hvordan man mener ordningen skal finansieres. Skal der være brugerbetaling, så de mange nye iværksættervirksomheder bliver belastet med endnu flere omkostninger, endda nogle omkostninger, som nogle virksomheder, der har været så heldige at nå at etablere sig, inden den her ordning bliver etableret, altså ikke skal udsættes for, eller mener man, at det skal være staten, der betaler ordningen? Og hvis det er staten, hvor mener Dansk Folkeparti så, vi skal tage pengene henne? Hvordan skal vi finansiere det? Hvilke gode initiativer skal vi sortere fra for at få råd til at indføre den her ordning?

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Jeg kan ikke undgå at finde det lidt pudseløjt, tror jeg man kan tillade sig at kalde det, at fru Ritt Bjerregaard før fortalte, hvad vi andre burde have sagt i vores ordførertaler. Når man så har sit eget forslag på, kommer man ikke engang op som ordfører i ordførerrækken for at begrunde, hvad det er for lyksaligheder, man vil gyde ud over de danske iværksættere og nydanskere med dette forslag.

Men mit spørgsmål må jo gå til hr. Christian H. Hansen. I B 74, som vi diskuterer, skriver forslagsstillerne, at der skal sikres muligheder for, at ikkedansksprogede får mulighed for at opnå det nødvendige kundskabsniveau. Jeg vil godt høre, om hr. Christian H. Hansen har den opfattelse, ordføreren kunne vi jo ikke spørge, at det betyder, at man skal sætte flere penge af til nydanskernes uddannelse i dansk, eller betyder det, at vi skal til at udstede bekendtgørelser og cirkulærer på andre sprog end dansk?

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Der bliver lejlighed til at stille spørgsmål til ordføreren til sidst; fru Ritt Bjerregaard kommer op til sidst.

Men hr. Christian H. Hansen, værsgo.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Tak for det, så slipper jeg da for at svare på det spørgsmål, der var til fru Ritt Bjerregaard, når der bliver mulighed for at stille spørgsmålet igen.

Egentlig vil jeg gerne have lov til at sige til fru Inger Støjberg, at sådan som jeg lige kan huske i hovedet, er det et spørgsmål om 3 dages forskel på, at de her to forslag er kommet frem, så det er ikke sådan noget med, at nu har vi set det, og så er vi kommet halende en måneds tid efter. Nej, nej, sådan går det ikke. Altså det her er jo en gammel tanke fra 1998, den har jo ligget i skuffen, den var lige til at tage op, så selvfølgelig er det ikke et spørgsmål om det.

Til fru Carina Christensen må jeg sige, at det ikke er sådan, at når en ordfører for Dansk Folkeparti går herop og siger noget, så har vi en anden ordfører måske oven i købet i dag et eller andet sted i huset, som mener noget andet. Nej, sådan er det altså ikke.

Vi går ind for det her forslag, det har vi gjort siden 1998, og det har jo egentlig fungeret, næsten ligesom når Folketinget nedsætter et hurtigtarbejdende udvalg. Allerede i 2003 ser det ud til, at der er et flertal for det, og det er vi da kun glade for.

Så må jeg også sige omkring, hvem der skal betale, at der er vi helt klart af den opfattelse, at det er brugeren, der skal betale for det her, det skal staten ikke betale for. Jeg ved godt, det var et forsøg på at få mig ind i noget med, at det har vi ikke lige med i en finanslovaftale. Men den gik ikke, for vi synes, brugeren skal betale det.

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Jeg skal bare indlede med at gøre den bemærkning, at man selvfølgelig skal behandle nye medlemmer af Folketinget godt, men det er ikke forbudt at kigge i forretningsordenen, og deraf vil man kunne se, at det almindeligvis er sådan, at når der kommer et forslag, er det forslagsstileren, der svarer til sidst. Så kan man gå i krig med forslagsstileren, og det bliver der også mulighed for her.

Kl. 18.20

Så vil jeg spørge hr. Christian H. Hansen, for det synes jeg i og for sig er meget rimeligt i fortsættelse af de spørgsmål, der er stillet her, om hr. Christian H. Hansen kan bekræfte, at jeg også havde fundet det meget naturligt, at vi var gået sammen om et forslag, al den stund det er

Dansk Folkeparti, som har fremsat det her forslag flere gange, men at Dansk Folkeparti sagde, at selv om vi mente noget af det samme, så syntes de, det var mere reelt, at de fremsatte deres eget forslag, hvad vi selvklart har fuld forståelse for.

Historien er altså den, at vi selvfølgelig havde syntes, at det var rimeligt nok med den forhistorie, der har været, og det skal jeg i øvrigt vende tilbage til senere.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Nu svarer hr. Christian H. Hansen så kækt, at der kun var 3 dages forskel på fremsættelsen af de her to forslag, men for mig at se er det alligevel tankevækkende, at Dansk Folkeparti føler trang til at fremsætte et forslag selv, bare fordi det, som hr. Christian H. Hansen nu selv udtrykte det, allerede lå i skuffen og var parat.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Over for fru Ritt Bjerregaard skal jeg blot konstatere, at man valgte en anden løsning ved det tidligere forslag.

Til hr. Christian H. Hansen: Vi diskuterer jo B 74, og jeg synes egentlig, det er fair nok, at jeg spørger Dansk Folkeparti om deres holdning til et element i B 74, hvor der står, at der skal sikres mulighed for at ikkedansksprogede får mulighed for at opnå det nødvendige kundskabsniveau.

Jeg forstod, at hr. Christian H. Hansen var lykkelig for, at Socialdemokratiet nu mente sådan nogenlunde det samme, og at det i øvrigt kun var noget tidsmæssigt – det var noget med, at det lå trykt i skuffen – der gjorde, at der er fremsat to forslag.

Så vil jeg godt spørge igen: Det at ikkedansksprogede får mulighed for at opnå det nødvendige kundskabsniveau, betyder det flere penge til uddannelse af nydanskere i dansk, eller betyder det, at bekendtgørelser og cirkulærer skal trykkes på andre sprog end dansk?

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg tager lige fru Carina Christensen med.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg kan forstå på hr. Christian H. Hansen, at man er meget enig i Dansk Folkeparti. Så kan jeg forstå, at så må hr. Christian H. Hansen også

være enig i, at der er brug for mere vækst i Danmark og brug for flere iværksættere. Det er i hvert fald det, vi hører fra Dansk Folkeparti, når det handler om erhvervsolitikken.

Derfor undrer det mig bare, hvis man virkelig ikke opfatter noget som helst i det her forslag som administrative byrder og ikke mindst en økonomisk byrde for de små og mellemstore virksomheder, for små, nystartede virksomheder, der vil i gang, for de skal ansætte personale og sende dem på dyre fødevarer kurser.

Hr. Christian H. Hansen har lige fortalt os, at de skal selv betale for det. Opfatter man ikke det som en økonomisk byrde for iværksættere?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Først må jeg sige til fru Ritt Bjerregaard, at den historiske forklaring fra fru Ritt Bjerregaards side var fuldstændig korrekt. Det er sådan, at der selvfølgelig har været diskussioner, om vi skulle have været gået sammen på et fælles forslag eller ej.

Så kan man jo sige, at det gode ved, at der nu er to forslag, er, at det jo så kan vise sig senere hen, at fru Ritt Bjerregaard og Socialdemokratiet har fået en lille flig med, som Dansk Folkeparti måske har glemt eller omvendt, og så er det, at de kan smelte sammen i enighed. Det er da i sig selv lidt skønt.

Fru Inger Støjberg må jeg spørge: Hvorfor er det så mærkeligt? Det er altså et forslag, der er lavet i 1998, og så vil jeg i øvrigt sige, at jeg faktisk er lidt stolt af, og det synes jeg måske fru Inger Støjberg skulle være gået mere op i, at jeg faktisk har fornyet det lidt og fået taget nogle nye elementer ind i det. Man ser tit i Folketinget, når et forslag bliver fremsat igen, at så er det fuldstændig samme tekst. Det er det ikke her. Jeg gør endda opmærksom på, det ved jeg ikke om fru Inger Støjberg har læst, det står i øvrigt i starten, at der sådan er ændret lidt på det. Det er da ikke mærkeligt. Det er da en ganske naturlig tankegang.

Så vil jeg sige til fru Carina Christensen om det med vækst: Altså når jeg hører en konservativ tale om det, så kommer jeg sådan til at tænke på, hvordan man nu skal finansiere en skatteletelse eller sådan noget. Det roder man jo lidt rundt med i øjeblikket, men her er der jo ikke tale om, at det bliver besværligt.

Kl. 18.25

Nu har jeg selv et kørekort, men jeg vil ikke ind i en debat om, hvorvidt folketingspolitikere

kører for stærkt og alt det der. Det er slet ikke der, jeg vil hen. Men jeg løber altså en risiko for, at det kan blive taget fra mig, hvis jeg overtræder den gældende lovgivning på området. Det samme kan blive gældende med det her fødevarer»kørekort«.

Men fordi kørekortet kan blive taget fra én, er der altså ingen statistikker eller noget som helst – nu tror jeg i øvrigt ikke så meget på statistikker, for dem kan man bruge til hvad som helst – der siger, at der altså ikke er ret mange, der lænere tager det her kørekort, for det er simpelt hen for bureaukratisk for folk lige pludselig. Nej, den går ikke.

Til hr. Henrik Vestergaard vil jeg sige om det her med dansksprogede og kunstige niveauer: Hvis hr. Henrik Vestergaard kender en lille smule til Dansk Folkepartis politik, hvad jeg tror hr. Henrik Vestergaard gør, så er det jo meget naturligt, at vi kan gå ind for noget sådant.

Det kunne jo også være, at det kunne være med til at bryde lidt af det, som Told og Skat har sendt ud for nylig om, at der altså stadig væk er for mange, der forbryder sig på det her område, 294, 295 er blevet taget.

Selvfølgelig skal man ikke til at trykke brochurerne på en masse sprog. Det, det handler om, er, at når folk træder ind i den her branche, må de kunne sproget så godt, at de kan forstå de cirkulærer, de brochurer, og hvad vi nu ellers vedtager af forskellige tiltag i Folketinget, som vedrører deres emne. Det må de kunne forstå.

Det er ikke et spørgsmål om, at nu skal der ofres en masse flere penge på nogle kurser osv. Man må jo vente med at få sin virksomhed, indtil man kan sproget. Der er også en aldersgrænse for, hvornår man må få kørekort til bil, og sådan må det også være her.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Jeg vil gerne sige tak til hr. Christian H. Hansen for hans udlægning af, hvad der ligger i det her med, at ikkedansksprogede får mulighed for at opnå det nødvendige kundskabsniveau.

Nu er det jo så B 74, vi diskuterer. Uden at jeg skal svare for fru Inger Støjberg, så skal jeg sige til hr. Christian H. Hansen: Vi har skam bemærket, at der er ændret i hr. Christian H. Hansens eget B 77, og vi har også bemærket, at der er en sådan lidt mere venlig og imødekommende dialog om, hvordan tingene nu ser ud, og hvad man så i øvrigt bør gøre ved dem. Så det er bemærket.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg må sige til hr. Henrik Vestergaard, at det er fuldstændig rigtigt. Jeg synes faktisk, at begge forslag er gjort så venlige og så imødekommende, at der ikke burde være en eneste ordfører, der stod og talte imod heroppe. Der er lagt op til en dialog og et samarbejde i et samlet Folketing om det her, så at nogen står og taler imod, når der er så positiv og så god en dialog i begge forslag, er egentlig totalt uforståeligt.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så går vi over til ordførerrækken: Fru Carina Christensen.

Carina Christensen (KF):

Med beslutningsforslag nr. B 74 er det nu Socialdemokraterne, der foreslår, at der skal etableres en ordning med erhvervelse af et »kørekort« for at drive en fødevarerforretning.

Det er, som vi har hørt det, på ingen måde et nyt forslag. Et lignende forslag har flere gange været fremsat af Dansk Folkeparti her i Folketinget, og hidtil har Socialdemokraterne ligesom vi i Det Konservative Folkeparti været imod et sådant forslag, men nu er man så tilsyneladende vendt hundrede procent rundt i det her spørgsmål. Det kan være, vi hører om hvorfor lidt senere.

I Det Konservative Folkeparti er vi enige med forslagsstillerne i, at det selvfølgelig er vigtigt, at vi sætter fokus på de butikker, der stadig væk ikke kan finde ud af at efterleve reglerne. Det er naturligvis også vigtigt, at der er gode sanktionsmuligheder over for de butikker, der bevidst overtræder reglerne og f.eks. ikke har styr på hygiejnen, og at disse sanktionsmuligheder bliver udnyttet.

Men der skal være balance i tingene. Vi mener, at det er at gå alt, alt for vidt at indføre et såkaldt udvidet næringsbrev, og vi er mildt sagt nervøse for, at det at lave en decideret »kørekort«-ordning for alle typer forretninger bare vil skabe en masse administrativt bøv, uden at vi får de nødvendige gevinster i form af bedre overholdelse af reglerne.

En ny »kørekort«-ordning vil være urimelig dyr at administrere. Nu kommer man jo ikke direkte ind på finansieringen i det her forslag, og vi har jo ikke hørt Socialdemokratiets ordfører endnu, men det er soleklart, at selv om der vil komme brugerbetaling på området, så vil ordningen uundgåeligt medføre mere myndigheds-

administration til stempning af »kørekortet«, kontrol, og hvad man ellers kunne forestille sig.
Kl. 18.30

Hvor skal man tage ressourcerne fra til det arbejde? Skal det gå fra det i forvejen omfattende arbejde, man udfører fra fødevarermyndighedernes side, og hvilke opgaver skal man så sortere fra?

Regeringen har netop præsenteret en ny handlingsplan for iværksætteri. Målet er, at Danmark i år 2010 skal være blandt de førende iværksætterlande i Europa. Hvis man vedtog et forslag som dette, så ville vi bevæge os et meget stort skridt væk fra dette mål. Flere regler, mere papir og mere administration. Det er absolut ikke det, man efterlyser fra iværksætternes side.

Dansk erhvervsliv orker ganske enkelt ikke mere bøv og administration. Man har så rigeligt i forvejen.

Det virker også noget konkurrenceforvridende, at erhvervsdrivende i fødevarerbranchen skal op til en prøve og tage et »kørekort«, når ingen fra andre brancher skal. Men det er måske Socialdemokraternes hensigt med tiden at udvide ordningen, så den omfatter alle virksomheder i Danmark, og erhvervs»kørekortet« skal alene erhverves ved etablering af nye forretninger.

Det virker igen temmelig konkurrenceforvridende, ikke mindst i lyset af at ordningen både skal omfatte virksomhedsejerne og de personer, der varetager den daglige drift. Betyder det, at personalet i en nyetableret forretning skal have et »kørekort«, mens man, når man ansætter nyt personale i en eksisterende forretning, ikke behøver at sende nye medarbejdere på kursus?

Endelig er der hele spørgsmålet om retssikkerheden. Det er faktisk temmelig vidtgående at indføre en lov, hvor man helt og aldeles kan fratage en person retten til nogen sinde igen at drive virksomhed.

Alt i alt mener vi ikke, at man med dette forslag opnår en merværdi i forhold til den gældende lov. Vi skal også i fremtiden prioritere kontrollens indsats og slå hårdt ned over for de butikker, der gentagne gange ikke overholder reglerne. Men vi skal altså ikke ødelægge forholdene for de mange, der faktisk gerne vil drive en god og sund virksomhed. Der må være andre og bedre måder at bruge ressourcerne på end at belaste de mange mennesker og virksomheder, der har styr på tingene.

Af disse årsager kan Det Konservative Folkeparti ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det er til fru Carina Christensen, som jeg hørte sige noget om, at nu orkede erhvervsdrivende simpelt hen ikke mere bøvl. Det var faktisk ordet bøvl.

Der er jeg nødt til at spørge, om de erhvervsdrivende orker, at der er så meget snyd i erhvervet, således at de, der gerne vil drive en seriøs forretning, som vil overholde de gældende regler osv., bliver nødt til at lukke ned, fordi der er for mange, der laver snyd?

Det er den virkelighed, vi ser i dag. Vi ser i virkeligheden i dag, at nogle simpelt hen opgiver ævred og opgiver at dyrke en sund, god og fornuftig forretning og at overholde reglerne, for de bliver udkonkurreret. Det kan være på f.eks. ulovlig cola, chokolade, og det kan være andre ting, som kan sælges lidt billigere, fordi nogle har lidt lavere omkostninger. De gør det ikke ad regelsættets vej, de gør det ad snydets vej. Orker den gode erhvervsdrivende mere bøvl?

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Nej, jeg er fuldstændig enig med hr. Christian H. Hansen. De orker ikke mere bøvl. De orker heller ikke mere snyd. Men det er nu engang sådan, som mange partier også har været inde på ved tidligere behandlinger af det her forslag, at det er ingen garanti, at reglerne bliver overholdt, bare fordi man har været på et kursus, og at man har fået sådan et fødevare»kørekort«. Det er ingen garanti.

Der vil formentlig altid være nogle, der vil snyde, uanset hvor stramt vi laver reglerne. Men derfor skal vi ikke straffe alle de andre, der går ind i det her med gode intentioner og gerne vil drive en fødevareforretning på sund vis.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Så er jeg nødt til at spørge fru Carina Christensen, om fru Carina Christensen ikke kan se forskellen på de sanktioner, der er i dag, som ikke ser ud til at virke, fordi det fortsætter, kontra de muligheder, der bliver for sanktioner, hvis et af de to gode forslag her bliver indført. Så vil der jo være nogle sanktionsmuligheder. Så vil der være mulighed for at gå ind og gøre noget. Det er der jo ikke nu.

Jeg vil også gerne spørge fru Carina Christensen, som snakker så meget om folk i branchen osv.: Når nu en organisation som HORESTA

bakker fuldt op om noget sådant her, har fru Carina Christensen ikke bare en lille smule respekt for den organisation?

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Ja, nu har Venstres ordfører jo været inde på de sanktioner, der findes i dag, og dem er vi ganske godt tilfredse med.

Det, der foreslås her, nemlig at fratage folk rettighederne til nogen sinde at drive erhverv igen, jamen det er vi imod. Vi synes, det er et meget alvorligt indgreb, også for alvorligt. Og med hensyn til HORESTA, ja, så har de vel deres årsager til at synes, at det her er et godt forslag. Vi synes ikke, det er et godt forslag.

Kl. 18.35

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det skal ganske kort være for at konstatere, at Det Konservative Folkeparti er tilfreds med de regler, der er i dag, som ikke virker.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så går vi over til ordførerrækken.

Jørn Jespersen (SF):

I SF har vi også været en del af det flertal, som tidligere har afvist de tilsvarende forslag fra Dansk Folkeparti, men det har ikke været nogen stærk og entydig afvisning. Det har været en bekymring for, at der kunne være en risiko for, at et forslag af denne karakter skabte et unødigt bureaukrati og unødvendige ekstraomkostninger, både for erhvervsdrivende og for det offentlige. Og det har været en bekymring for, at der kunne være tale om at etablere en barriere for iværksættere, som vi i øvrigt ønskede skulle kunne komme i gang med at drive en virksomhed.

Men vi har også tilkendegivet, at vi i forslaget tidligere har set en forholden sig til både reelle og relevante og ganske store problemer. Og den holdning har vi stadig væk: at der er noget, der taler for, og der er noget, der taler imod.

Det, der jo er afgørende, er: Virker de sanktioner, der er på områderne, som er blevet nævnt mange gange i debatten? Virker påbuddene? Virker bøderne? Virker den teoretiske mulighed for fængselsstraf, sådan at problemerne om ikke forsvinder, så i hvert fald bliver kraftigt mindsket? Det bliver vi i stadig stigende omfang i tvivl om, at det gør.

Jeg synes, der er meget, der tyder på, at de meget store problemer, der er inden for det her erhverv, ikke bliver løst af de sanktionsmuligheder, der er til stede i dag. Det drejer sig både om overholdelse af regler om told og skat og arbejdsmarkeds- og socialområdet. Og det drejer sig jo ikke mindst om fødevarerikkerhed. Og hvis der er meget store problemer, må det være en samfundsmæssig opgave at udvikle instrumenter til at nedbringe størrelsen og antallet af de problemer.

Vi har ved de tidligere behandlinger sagt, at hvis ikke de her problemer blev løst eller kraftigt nedbragt med de instrumenter, der er til rådighed, så kunne man godt komme i en situation, hvor nogle instrumenter af denne her karakter, et udvidet næringsbrev eller et »kørekort«, som jeg synes det med et lidt fjollet udtryk også bliver kaldt, kunne tages i brug. Vi tror faktisk, at vi er ved at nærme os det tidspunkt, hvor det kan blive nødvendigt.

Hvis vi kommer i den situation, at det er nødvendigt, så er det klart, der er en række forhold, vi må have afklaret. Vi skal jo ikke have mennesker til at bruge tid på en uddannelse, som er overflødig. Vi skal ikke pålægge mennesker ekstraomkostninger, hvis ikke det er nødvendigt. Det må vi finde en løsning på, sådan at instrumenterne bliver målrettet til lige præcis at blive sat ind der, hvor det reelle behov er.

Der skal selvfølgelig også være klare kriterier for, hvad der skal til, for at man midlertidigt eller permanent mister sit udvidede næringsbrev, sådan at der bliver en høj grad af retssikkerhed og gennemsigtighed i systemet.

Jeg synes, at nogle af de argumenter, der er fremkommet i dag, som går på, at det her kun er besvær for erhvervslivet, på den ene side – som jeg allerede har tilkendegivet – er relevante og må inddrages i behandlingen, men de er jo på den anden side lidt misvisende, i og med at det, som hr. Christian H. Hansen også har påpeget, jo er et hedt næret ønske fra i hvert fald store dele af erhvervet, at der bliver lavet en ordening i denne her sammenhæng.

Man skal jo ikke være blind for, at det forhold, at mange erhvervsdrivende i dag ikke overholder reglerne, er stærkt konkurrencefordrivende i forhold til de ordentlige og hæderlige virksomheder, der rent faktisk overholder reglerne. Derfor kunne man jo godt argumentere for med en vis styrke, at det faktisk ville være til fordel for den gode del, den altovervejende del af erhvervslivet, at der blev etableret fair spille-

regler, så også den sidste del af erhvervet blev tvunget til enten at overholde reglerne eller forlade erhvervet.

Så det er vores tilgang til problemstillingen. Vi tror, at tiden er ved at være moden. Vi vil gå meget konstruktivt og aktivt ind i udvalgsbehandlingen. Vi vil søge afklaret, om det her kan lade sig gøre, sådan at vi undgår nogle af de risici, der er blevet påpeget, men vi tror faktisk, det er nødvendigt at vedtage noget i denne her retning.

Kl. 18.40

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

Det skal bare være en servicemeddelelse, eller en faktisk oplysning, for hr. Jørn Jespersen får jo verden til at se ud, som om antallet af lovovertrædelser inden for det her område er eksploderet.

Det er rent faktisk ikke tilfældet. Der sker i realiteten ikke i noget større omfang overtrædelser af fødevarerlovgivningen. Ud af de 23.000 virksomheder, detailbutikker og restauranter, forekom der sidste år lukning eller tilbagekaldelse af godkendelse for 10 virksomheder. Der blev foretaget 48 politianmeldelser, udstedt 168 forbud og givet 610 administrative bøder.

Dette bare for at sætte tingene lidt i relief. Vi snakker om 23.000 virksomheder, og hvis vi opsummerer de tal, er det i størrelsesordenen ca. 800, der har været udsat for større eller mindre indgreb. Jeg synes måske, det lige hørte med, for at debatten ikke kører af sporet.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Tak til hr. Jørn Jespersen. Det er rigtigt, hvad hr. Christian H. Hansen sagde før, at det var godt med en god dialog, men jeg vil sige, at det er jo ikke det samme som, at man nødvendigvis er enige om, hvor man så ender henne.

Jeg skal høre, om de usikkerheder, den bekymring, som hr. Jørn Jespersen har omkring retssikkerhed, er nogle af de samme, som vi jo har. Det at man siger, at nye virksomheder skal være omfattet af den ordening, mens gamle må vente, indtil de falder i, er det en af de bekymringer? Det at man skriver, at ved gentagne overtrædelser kan en borger permanent, altså for evigt, fradømmes retten til at udøve sit erhverv, hvilket jo i virkeligheden måske er i strid med noget så fornemt som grundloven, er det en af de retssikkerhedsbekymringer, man har?

En fødevarevirksomhed, der snyder tre gange med momsregnskabet, skal selvfølgelig straffes for det. Men det, at man får en ekstra straf i form af fradømmelse af sin næringsmulighed, måske med tvangssalg af virksomheden til følge, mens murermester Jensen, hvis han gør det samme, kun får den almindelige straf, er det en af de problematikker, man også har øje for i SF?

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg vil gerne takke fødevareministeren for hendes servicemeddelelse. Jeg synes, det var væsentligt at bemærke, at fødevareministeren sagde, at der skete ikke nogen eksplosion i antallet af overtrædelser målt på antallet af sanktioner.

Til det er der to ting at sige. For det første er vores målsætning ikke at bevare det niveau for fødevarsikkerhed og for snyd med moms og told og skat, som findes i dag og har været til stede i længere tid. Vores mål er at nedbringe det væsentligt. Det er det, jeg siger, at det har vi ikke set er sket, og jeg synes, det er ganske alvorlige ting, der sker, hvis man i en fødevarevirksomhed systematisk bryder reglerne for fødevarers sikkerhed.

Der kan være tale om ganske mange mennesker, der bliver ganske alvorligt syge. For nylig er det jo kommet frem, at antallet af alvorlige skader, helbredsskader, og ligefrem dødsfald som følge af bakterieinfektioner med salmonella er alvorligere, end man tidligere har vidst. At der simpelt hen er flere dødsfald målt på det lidt længere sigt, end man tidligere har regnet med.

Derfor er det ikke det rene pjat, det her. Så vi vil gerne se en dokumentation for, at antallet kan falde eller er faldet for ikke at støtte det her. Dertil er jo også at sige, men det er en længere – vil fødevareministeren sikkert mene – lidt polemisk diskussion, at antallet af lovovertrædelser jo også har en lille smule med kontrolniveauet at gøre. Og jeg føler mig ikke sikker på, at kontrollen er ligeså effektiv, som den har været, efter de voldsomme nedskæringer, der er sket i ministeriet.

Så er der spørgsmålet om retssikkerhed, som hr. Henrik Vestergaard stiller til mig. Jamen vi har tidligere mellem Venstre og SF haft en ganske konstruktiv debat, synes jeg, omkring retssikkerhed f.eks. i forbindelse med smileyordningen og offentliggørelse og sådan nogle ting, og de problemer hr. Henrik Vestergaard peger på, er bestemt relevante, og derfor er det nogle af dem, vi må forholde os til.

Man skal bare lægge mærke til, at hvis vi vil noget her, også retssikkerhed for dem, der overholder reglerne, så kan det jo blive nødvendigt at etablere nogle sanktioner, der faktisk er effektive. Så det bliver en afbalancering, og det taler vi da meget gerne med Venstre om også, hvis Venstre eventuelt så også vil overveje, hvordan antallet af overtrædelser nedbringes.

Kl. 18.45

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Der er i forslaget lagt op til, at man som nystartet erhvervsdrivende skulle kunne læse og forstå lovgivningen til punkt og prikke. Ser SF og hr. Jørn Jespersen det ikke som et stort problem, at der skal så høje danskundskaber til? Jeg mener, at det jo specielt for udlændinge kan være utrolig svært at leve op til.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Jeg skal blot bekræfte over for hr. Jørn Jespersen, at vi er enige i, at snyd ikke skal kunne betale sig. Det skal der til enhver tid gøres noget ved. Det har SF været med til i L 66, som er trådt i kraft her den 1. januar, om at komme snyd med afgiftspligtige varer til livs.

Jeg ved ikke, om hr. Jørn Jespersen kan forklare lidt om, hvad der har været SF's hensigt med at bakke op om L 66, og om hr. Jørn Jespersen ikke også mener, at en lov, der er trådt i kraft den 1. januar 2003, er det måske ikke helt rimeligt at bedømme effekten af den 25. februar 2003.

Som jeg sagde før, er en god dialog altid godt, og vi har skam også masser af spørgsmål, som vi vil stille under udvalgsbehandlingen.

Jeg hørte hr. Jørn Jespersen på en sådan måde, at hvis det nu viste sig, at de ting, vi havde sat i gang, begyndte at have en effekt og man løbende kunne se det, ville man overveje, om det var lige her og nu, man skulle komme med næste udspil.

Men vi er enige i, at snyd ikke skal kunne betale sig.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Nu er jeg jo også erhvervsordfører, og jeg har talt med flere fra SF, bl.a. hr. Kamal Qureshi, og jeg kan forstå, at man i SF er meget optaget af iværksættere og ikke mindst det, man vist godt må kalde etniske iværksættere. Det er vi også meget optaget af i Det Konservative Folkeparti.

Der vil jeg da gerne høre fra SF's ordfører, om man synes, det her er fremmede for at øge antallet af etniske iværksættere. Synes man, det er en hjælp til dem, at de nu skal kunne bestå en »kørekort«-prøve, hvor der er meget høje krav til dansk? Og hvis de ikke kan gå op til prøven på dansk, skal de betale for at få prøven på deres eget sprog, altså igen en ekstra omkostning og en ekstra hæmsko.

Vil det ikke være stik imod hensigten om at fremme antallet af etniske iværksættere?

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Til hr. Henrik Vestergaard først, som beder mig om at forklare lidt om, hvad hensigten har været med et helt andet lovforslag: Det vil jeg nu afstå fra og koncentrere mig om det, der er på dagsordenen i dag, som er B 74 og B 77.

Det forslag, som hr. Henrik Vestergaard omtaler, forholder sig til en relativt lille del af den problemstilling, som det nuværende forslag er en del af. Men det skal jo ikke afholde os fra under udvalgsbehandlingen at se på: Er der allerede mulighed for nu at dokumentere nogle effekter af den indsats? Og hvis der er det fra regeringens side, er det da klart, at vi så kan overveje, om det har nogen betydning for det her. Jeg tror det ikke, for det her er en meget mere omfattende problemstilling. Men lad os da endelig kigge på det.

Og så bliver jeg spurgt af fru Inger Støjberg, om etniske grupper til punkt og prikke skal kunne læse dansk. Nu er det ikke os, der plejer at snakke om punkt og prikke. Det plejer at være statsministeren, der, når han skal dokumentere, at han overholder sine ganske få og beskedne valglofter, siger, at han har overholdt dem til punkt og prikke og så i øvrigt ikke er så koncentreret om alt muligt andet.

Men svaret på spørgsmålet er: Nej, det skal selvfølgelig være sådan, at man er i stand til at forstå reglerne, at overholde dem og skabe sig en god og sund forretning i en fair konkurrence med de andre inden for erhvervet.

Og spørgsmålet er så: Vil sådan en ordning her bidrage til det, eller vil den tværtimod gøre det sværere? Det tror jeg afhænger utrolig meget af, hvordan man tilrettelægger ordningen. For man kan da selvfølgelig godt forestille sig, hvis man har de skrækvisioner, at der kunne blive lavet noget, som virkelig var meget bøvet og besværligt og uattraktivt og dyrt og derfor kunne

være en barriere for alle iværksættere inklusive folk med en ikkedansk baggrund.

Det var også derfor, jeg i min ordførertale sagde, at det er vi meget optaget af at sikre ikke sker. På den anden side kunne man da godt forestille sig, at man kunne tilrettelægge ordningen, så den blev en reel hjælp til at få forklaret nogle forhold om det danske samfund, om det pågældende erhverv, om reglerne inden for området, om almindelige fødevarerikkerhedsmæssige ting, om hygiejne osv., så det rent faktisk stimulerede iværksætteriet og gjorde det mere tiltrækkende at gå ind i branchen.

Kl. 18.50

Det synes jeg er en god diskussion. Lad os finde ud af, hvordan vi gør det til en hjælp for iværksættere og ikke det modsatte.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så går vi over til næste ordfører, og det er hr. Martin Lidegaard.

Martin Lidegaard (RV):

Mine bemærkninger til dette beslutningsforslag vil også dække mine bemærkninger til beslutningsforslag nr. B 77, da jeg desværre bliver nødt til at forlade salen. Men det er jo de samme problemstillinger, så det håber jeg man vil bære over med, for der skal ikke ligge nogen værdi-vurdering af, hvilket forslag der er bedst, det handler udelukkende om, hvilket et der er først på dagsordenen.

Der er jo to diskussioner i det her. Den første er: Har vi overhovedet et problem, eller løser den nuværende lovgivning alle problemer? Kan vi dokumentere et problem? Det er det første spørgsmål, man må stille sig.

Der må jeg sige, at vi i Det Radikale Venstre sådan set ikke er i tvivl om, at vi har et ret seriøst problem, og vi hilser derfor også dette beslutningsforslag og debatten om det meget velkommen.

Men det er jo rigtigt nok, at vi ikke ved præcis, hvor stort problemet er. Det i sig selv er jo et problem, kan man sige. I de mange brancheorganisationer, der har svaret og sendt breve osv., må vi jo konstatere, at alle sådan set er enige om, at der er problemer. De er så meget uenige om, hvordan de skal løses.

De er uenige om, hvorvidt der svindles for 2 mia. kr. eller 5 mia. kr. De er uenige om, hvor store hygiejneproblemerne er og ikke er. Men vi har faktisk en branche, hvor man er enig om, at

der er betydelige problemer, også selv om der lidt forskel på niveauerne i det.

Derudover har vi jo tidligere ageret ud fra en forestilling om, at der var store problemer, og jeg må sige i forlængelse af det, hr. Jørn Jespersen sagde, at det med at kontrollen ikke har fanget så mange, efter at man har skåret kontrollen ned, i sig selv ikke beroliger mig. Det må jeg sige. Så jeg vil sige, at jeg nok tror, vi bliver nødt til at forholde os til, at vi har nogle seriøse problemer her.

Det andet spørgsmål, der så melder sig, er: Er dette forslag eller B 77 den rette løsning på de problemer? Der må vi sige, at der er vi betydelig mere i tvivl i Det Radikale Venstre, og som forslagene ligger nu, kan vi ikke stemme for dem.

Men vi vil på den anden side utrolig gerne have, at vi i stedet for nu at gå i skyttegravene måske benytter anledningen her til i fællesskab, en bred kreds af partier, at invitere alle de brancheorganisationer, der nu har bombarderet os med breve og henvendelser osv., til en diskussion af, hvordan vi kan gå ind og løse de her problemer.

Nogle af de spørgsmål, vi i hvert fald godt kunne tænke os at stille folk ved en sådan høring – eller hvordan vi nu skulle arrangere det – er f.eks.: Et af de vigtigste argumenter for at indføre »kørekort« er, at vi så senere har en mulighed for at fratage folk »kørekortet«, men kunne man i stedet for forestille sig noget langt mindre bureaukratisk, at man simpelt hen indfører en karantæne på 5 år, hvis folk på grov vis overtræder lovgivningen f.eks. tre gange, idet man selvfølgelig så skulle finde ud af, hvad en grov overtrædelse er?

Det gælder jo om at løse de her problemer med så lidt bureaukrati som overhovedet muligt af alle de mange gode grunde, der er nævnt, og der er ingen grund til at sætte noget på spil, hverken med hensyn til integration eller iværksætterlyst eller noget andet. Det er en af de ting, vi godt kunne tænke os at undersøge.

Nogle brancheorganisationer har sagt, at eftersom vi har en alkoholbevilling, kan den faktisk løse den funktion, hvis vi benytter den mere effektivt. Er det rigtigt eller forkert?

Hvis man indfører sanktionsmulighed for overtrædelse af skattelovgivningen, er det så rimeligt, at det kun rammer fødevarerbranchen, eller bør det ramme hele branchen, og hvordan differentierer vi dér?

I hvor høj grad kunne vi klare problemerne med hygiejne hos mindre aktører i fødevarer-

branchen, hvis vi havde en mere effektiv fødevarerkontrol og rådgivning end den, der er tilfældet efter besparelserne?

De der obligatoriske kurser, som alle skal have, kunne vi ikke gøre deltagelse frivillig, men til gengæld idømme de folk, der så, kan man sige, overtræder lovgivningen groft, kurser?

Vi har altså en lang række tvivlsspørgsmål om, hvorvidt intentionerne, som vi er enige i, i dette forslag kunne gøres bedre, mindre bureaukratiske, men med samme effekt. Det ønsker vi en bred dialog om og håber, at udvalgsarbejdet kan give anledning til det.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Hr. Martin Lidegaard udstiller tydeligt her, hvilken stor uenighed der er, også blandt forslagsstillerne og også i branchen, om, hvad et fødevarer»kørekort« egentlig er, og hvad det skal indeholde, og hvilke problematikker der kan være.

Hr. Martin Lidegaard er optaget af enighed, det er jeg sådan set også, det er jo det, vi er her for. Men derfor synes jeg nu ikke, det nødvendigvis altid gør noget, at vi også i Folketinget får udstillet, at der kan være uenighed f.eks. om, hvor godt man vil gøre det for iværksættere, f.eks. om, hvordan man vil sikre integrationen i det her land.

Kl. 18.55

Jeg skal spørge hr. Martin Lidegaard, om han er enig i, at der er kommet væsentlige nye værktøjer de sidste 2-3 år, altså siden vi behandlede det her forslag sidst, f.eks. smileyordningen, hygiejnekursus, L 66 om afgiftspligtige varer, som jo tager hånd om nogle af de problemer, som vi alle sammen er enige om at vi ikke vil finde os i.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg kan heldigvis bekræfte, at den tidligere regering ikke sov i timen, men indførte en lang række ordninger med henblik på at løse netop de problemer, vi har set her.

Jeg synes også, det er rimeligt på et tidspunkt at foretage en evaluering af de forskellige ordninger og se, hvor godt de virker, før man tager meget drastiske skridt – det vil jeg gerne sige helt ærligt – som både kan have indvirkning på iværksætterlysten, kan forøge bureaukratiet osv. Men jeg synes, at hvis vi skal prøve at finde et fælles fodslag her, må det jo tage udgangspunkt i, at der er nogle problemer.

Jeg ved ikke, hvordan hr. Henrik Vestergaard kan føle sig så et hundrede procent overbevist om, at alle problemer er løst i dag, for det må jeg sige, det gør jeg ikke. Man kan henvise til mange forskellige ting, og hr. Christian H. Hansen har allerede gjort det til razziaen i sidste uge. Så hvis man med udgangspunkt i, at vi har nogle problemer, kunne forsøge, om vi kunne nå de samme intentioner, ville jeg synes, det var et godt udgangspunkt.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Vi behandler jo dette forslag på baggrund af en situation, hvor regeringen har svækket fødevarekontrollen, især når det gælder de små virksomheder. Og det er jo de små virksomheder, som særlig er i fokus, når vi ser på det her forslag.

Hvis regeringen ikke havde skåret ned på fødevarekontrollen, og hvis regeringen havde en vilje til at styrke fødevarekontrollen, så kunne man selvfølgelig sige, at der forelå en anden situation, for så kunne vi så at sige koncentrere os om den direkte offentlige kontrol. Men det er jo desværre i mindre og mindre grad tilfældet, at vi kan forlade os på det, og så må der jo altså andre midler i anvendelse.

Derfor ser vi positivt på det forslag, Socialdemokratiet har fremsat – mine bemærkninger gælder også til beslutningsforslag nr. B 77, som Dansk Folkeparti har fremsat. Vi vil gerne under udvalgsarbejdet medvirke til at finde en fornuftig udformning af de to forslag, således at der kan tilvejebringes et flertal i Folketinget for en sådan ordning.

Det er klart, at for vores vedkommende er det vigtigt at få sikret, at de regler, der kommer til at gælde for opnåelsen af det her »kørekort«, bliver på en sådan måde, at de styrker integrationen af nydanskerne i samfundet og ikke svækker den. Det ville man også kunne opnå. Om man ville kunne opnå det helt uden penge, ved jeg ikke, og det kan så være, vi kommer i en drøftelse med Dansk Folkeparti omkring finansieringsspørgsmålet. Det må vi så få afklaret under udvalgsarbejdet.

Men jeg tror faktisk, at sådan et »kørekort« kan være med til at give en god baggrund for, at også flygtninge og indvandrere, der er kommet til landet, og som efterfølgende ønsker at placere sig som selvstændige, får en bedre mulighed for

det, end de har i dag, i kraft af at de får et, skal vi kalde det, uddannelses tilbud, som gør det muligt for dem.

Men jeg erkender, at denne del af forslaget vil kunne udformes positivt eller negativt, og det er helt afgørende for Enhedslisten, at det bliver den positive version og ikke den negative version. Det vil jeg gerne sige.

Der har været nogle bekymringer fra de borgerlige ordførere, som jeg synes er relevante, og som jeg i hvert fald gerne vil være med til at drøfte under udvalgsarbejdet, om, hvorvidt man ligefrem skal kunne frakende et »kørekort« på livstid. Det gør man jo normalt ikke, når der er tale om en færdselsforseelse, så kan kørekortet, så vidt jeg kender reglerne, i de fleste tilfælde generhverves. Det tror jeg også, at vi skal kigge på.

Kl. 19.00

Det er helt sikkert, at for Enhedslistens vedkommende vil der være nogle ting, som vi er meget indstillede på at gå meget omhyggeligt ind i under udvalgsarbejdet for at sikre, at det forslag, som vi er tilhængere af – det skal der ikke herske tvivl om – ikke får negative bivirkninger, og for at sikre, at der ikke bliver retssikkerhedsmæssige problemer i forbindelse med gennemførelsen af forslaget.

Så jeg håber, at udvalgsarbejdet kan føre til, at vi får løst de problemer. Når og hvis vi får løst de problemer, er vi indstillede på fra Enhedslistens side at gå ind og være med til at bære det igennem.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Jeg skal blot kvittere for hr. Keld Albrechtsens bekymring for retssikkerhed, integration. Det er jo rart, at vi også, to så forskellige partier, af og til kan nå hinanden,

Dermed bliver det også lidt et svar til hr. Martin Lidegaard. Vi indgår altid gerne i en dialog, og vi vil gerne lytte til alle de ting, der måtte komme under udvalgsbehandlingen, også hvis nogle af de organisationer, der er for, ønsker at besøge udvalget, og også hvis den anden halvdel, der så er imod, ønsker det.

Men jeg er selvfølgelig nødt til at sige, at her ligger jo meget konkrete forslag, som man altså ikke har kunnet finde ud af at skrive sammen til ét, og der tror vi ikke på princippet om, at folk skal tage en uddannelse alene for at få et bevis, som vi så kan tage fra dem.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes heller ikke, at det er den rigtige måde at fremstille det på at sige, at hensigten er, at man giver et bevis nærmest med det formål at tage det fra folk igen. Sigtet må jo være at undgå, at vi kommer i den situation, at vi skal til at tage det fra folk igen.

Det er også derfor, at udformningen af det kursus, som skal finde sted for at få »kørekortet«, er så utrolig vigtig. Vi er ikke indstillede på, at det skal være, om jeg så må sige, en eksamensordning, det er vi ikke indstillede på. Det skal være noget, der virker understøttende, og som er med til at give folk, der søger om at få en sådan selvstændig virksomhed inden for fødevarerområdet, en mulighed for at fungere på en måde, så de kender til de ting, der skal overholdes. Så kan man miste det, eventuelt kun for en årrække, det var det, jeg var inde på, og det tror jeg at vi bliver nødt til at overveje.

Vi er meget indstillede på fra Enhedslistens side, og det vil jeg gerne give et tilsagn om, meget omhyggeligt at gå ind og kigge på, hvordan vi udformer det, så det kommer til at understøtte de mennesker, der gerne vil ind og iværksætte nogle ting, så det ikke kommer til at virke bureaukratisk eller begrænsende og slet ikke diskriminerende naturligvis.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Jeg er nødt til at sige til hr. Keld Albrechtsen, at sigtet med det forslag, der ligger fra Socialdemokratiet her, for mig at se meget tydeligt alene har det formål at udstede et bevis, for at man kan tage det fra dem.

Jeg står her med et uddannelsesprogram fra HORESTA, som jo laver masser af kurser for sine medlemmer, der er i branchen. Så hvis det er for, at folk skal opnå viden, er der jo mange muligheder for det. Det er i øvrigt også brugerfinansieret, præcis som Socialdemokratiet lægger op til.

Den eneste grund til at have beviset er jo, at man kan sanktionere det, og det er en straf ud over de straffemuligheder, der i øvrigt ligger inden for fødevarer sikkerhedslovgivningen, inden for afgiftspligtige varer, brandsikkerhed, og hvad der så i øvrigt måtte være. Så det tjener ikke andet formål, for man kan jo på mange andre måder få en uddannelse, som er brugerbetalt, hvis man selv ønsker mere viden.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg har ikke læst forslaget sådan, at sigtet skulle være, at nu skulle man give folk et »kørekort«, for at man straks kunne tage det fra dem. Det ville jo være helt forrykt, hvis det var ideen med forslaget. Det kan det naturligvis ikke være.

Kl. 19.05

Ideen med forslaget er jo at sikre, at vi har et instrument til at sikre, at den standard, vi har, bliver overholdt, at der ikke bliver svindlet, at der bliver ordentlige forhold i alle virksomhederne, så vi, så vidt det overhovedet er muligt, undgår, at vi kommer i den situation, hvor nogen skal fratages »kørekortet«. Det er da sigtet.

Nu skal jeg jo ikke motivforske i, hvad fru Ritt Bjerregaard har haft af tanker, men jeg kan slet ikke forestille mig, at det har været sådan en tanke. Tværtimod er jeg helt overbevist om, at tanken har været, at det her er et redskab til at sikre, at antallet af tilfælde, hvor der sker overtrædelser af lovgivningen, bliver mindsket ganske væsentligt, således at det bliver undtagelsen, at vi kommer til at skulle fratage nogen »kørekortet«.

Sigtet er tværtimod at sikre, at branchen kommer til at fungere så godt som overhovedet muligt, men det kommer jo an på, hvordan man læser en tekst. Jeg har valgt at læse den positivt ud fra positive hensigter.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Nu siger hr. Keld Albrechtsen, at han har læst teksten positivt. Jeg sidder snarere med en fornemmelse af, at man mistænkeliggør iværksættere, at man mistænkeliggør folk, der gerne vil ind i fødevarerbranchen. Man siger ligesom til dem: I kan ikke gå ind i den her branche, I kan ikke selv sætte jer ind i reglerne, I kan ikke selv gå ind på ministeriernes hjemmeside og læse lovgivningen, I skal op til en prøve, I skal tage et »kørekort«, og I skal betale en masse penge for at få sådan et »kørekort«.

Og så kommer der til at sidde nogle, det kan være HORESTA eller andre, der kommer til at tjene en masse penge på at administrere den her nye fødevarerordning.

Synes man, det er et fint? Synes man ikke, at det er at mistænkeliggøre en masse mennesker, som måske ikke fortjener det?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg er nødt til at spørge hr. Keld Albrechtsen om noget, for nogle gange kan det jo ske det, når der er en debat i gang, at man selv kommer helt i tvivl. Nu blev der snakket om en masse frivillige kurser, noget om HORESTA og noget om, hvis man vil: Er der noget tegn på, at de kurser, som jo egentlig har fungeret i en lang årrække, har bevirket, at der ingen problemer er i branchen? Er der nogen tegn på det?

Så vil jeg gerne spørge hr. Keld Albrechtsen, når ord som »at mistænkeliggøre branchen« bliver brugt: Er der noget, der tyder på, at det fungerer godt i dag? Selv om jeg selvfølgelig har været meget i dybden med det, så kunne jeg have overset noget i det andet forslag. Er der noget, der overhovedet ligner en mistænkeliggørelse af en branche, eller er der her tale om, at der faktisk er lagt op til nogle gode ordninger, som i øvrigt en organisation som HORESTA bakker op?

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Det er jo et herligt indspark fra hr. Christian H. Hansen: Har det nogen sinde vist sig, at de uddannelser, der findes, er med til at sikre, at der ikke er nogen problemer efterfølgende? Nej, lige præcis ikke, det er jo vores kritik af det her forslag!

Men kontrollen kan være med til at sikre det. Og her er det interessante selvfølgelig, hvilke redskaber vi har til rådighed i dag. Vi har det med hensyn til afgiftspligtige varer, udstedelse af næringsbrev for den sags skyld, fødevarerhygiejne. Det er de værktøjer, der ligger i dag, men er det nok?

Hvis man så siger, at det er det ikke, hvad er svaret så? Ja, det er at pålægge dem en uddannelse, pålægge dem et myndighedsbevis, som man kan tage fra dem. Altså det her fødevarerkort har da ingen eksistensberettigelse alene som en uddannelsesmæssig mulighed. I så fald vil hr. Christian H. Hansen også afvise det, for han siger, at uddannelse ikke har bevist, at problemerne dermed forsvinder.

Jeg synes, at det, vi fik at vide her, var ganske interessant.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg kom pludselig i tanke om, at det kunne være, at hr. Keld Albrechtsen havde misforstået mit

spørgsmål. Mit spørgsmål gik nemlig på, om det ser ud til, at frivillige ordninger har medført, at der ikke er så meget snyd. Det var bare, fordi jeg kom helt i tvivl, da jeg kom ned.

Kl. 19.10

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er helt enig med hr. Christian H. Hansen i, at vi bliver nødt til at tage yderligere skridt. Jeg må så sige, at det er jo altså også, fordi ministeren har svækket fødevarerkontrollen, for så vidt angår de små virksomheder.

Hvis fødevarerministeren har andre muligheder for at forbedre fødevarerkontrollen, er det selvfølgelig noget, vi vil sammenholde med det her forslag. Det er jo en mulighed for ministeren at indbyde partierne til drøftelse, for vi ønsker selvfølgelig at få en vurdering af, hvilke instrumenter vi har for at sikre, at reglerne bliver overholdt, så vi ikke får madforgiftninger, så folk ikke bliver syge af at gå ud at spise.

Vi er ikke katolske – ja, undskyld udtrykket – med hensyn til, hvilke midler der skal anvendes, men jeg er enig med hr. Christian H. Hansen i, at de midler, der hidtil er blevet anvendt, har ikke i tilstrækkelig grad kunnet sikre os.

Er det så for at mistænkeliggøre nogen, at fru Ritt Bjerregaard har fremsat det her forslag? Det kan jeg ikke forestille mig. Jeg kan heller ikke se, at det bliver konsekvensen. Tværtimod bliver konsekvensen, at hvis man har sådan et »kørekort«, bliver der større tillid til dem, der udøver virksomheden. Derfor er det ikke for at mistænkeliggøre nogen. Det vil tværtimod give forbrugerne større tillid til branchen.

Det er formentlig også derfor, at HORESTA støtter det. Det kan endda være, og det kan man slet ikke udelukke, at det vil give flere kunder. Det kan endda være, at der er nogle, der vil gå ud at spise et måltid ude i byen, som måske ikke turde gøre det i forvejen, fordi f.eks. den undersøgelse, der blev foretaget for en 2-3 år siden af forholdene på de københavnske restaurationer, viste, at hvis man havde sit helbred kært, skulle man ikke ligefrem frekventere en københavnsk restaurations.

Det er jo den beklagelige kendsgerning, at det var det, undersøgelsen viste. Den førte så til, at den københavnske levnedsmiddelkontrol derefter blev afskaffet, fordi man havde lavet en så fræk undersøgelse, men det er en helt anden sag, som det vil føre for vidt at komme ind på nu.

Det kan da godt være, at sådan et forslag, som nu er fremsat af Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet, faktisk vil være med til at give en øget tillid og dermed en øget omsætning. Derfor forstår jeg godt, at restauratørerne kan være tilhængere af et sådant forslag.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg synes, det er interessant, at hr. Keld Albrechtsen synes, at det her erhvervskort giver større tillid hos forbrugerne.

Hvis det er sådan en god idé, vil jeg da gerne vide, om man synes, at det skal udbredes til alle brancher. Hvorfor er det kun fødevarerbranchen, der skal være omfattet af den her fantastiske og tillidsfulde ordning? Er det Enhedslistens idé, at man skal udbrede den til, at det gælder alle virksomheder?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det kunne da godt være, at man skulle kigge på, om virksomheder, der driver en boreplatform i Nordsøen f.eks., også skulle have sådan et »kørekort«. Der er absolut muligheder for at indføre det her på andre områder. Det har vi ikke på forhånd modvilje mod at undersøge fra Enhedslistens side. Hvis det er sådan, at regeringspartierne har nogle ønsker om tilføjelser til listen, vil jeg foreslå, at man kommer til Enhedslisten og drøfter dem, og så vil vi være åbne over for det.

Jeg kan sige: Vi har ikke umiddelbart selv udarbejdet forslag om optagelse på listen. Men jeg skal da have det in mente, når vi går til udvalgsarbejdet. Vi vil absolut ikke på forhånd sige nej.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så var det ved at blive til en større erhvervspolitisk debat, men nu går vi over til den næste ordfører.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

I Kristeligt Folkeparti er vi positive over for det forslag, som vi diskuterer i øjeblikket. I Kristeligt Folkeparti har vi faktisk i flere år presset på hos skiftende regeringers erhvervsministre for at få taget et initiativ på området her. Vi havde så ikke noget, der var så færdigt, at det lå i skuffen, så vi kunne præsentere det. Det synes vi egentlig også er unødvendigt, når vi nu har to forslag.

Vi mener faktisk, at et erhvervs»kørekort« er en nødvendig forebyggelse, så der kan blive skabt et link imellem fødevarer sikkerhed og arbejdsmiljø, moms og skatteregler. Vi tror faktisk, at det her kan hjælpe. Det er et skridt på vejen.

Vi mangler selvfølgelig en beskrivelse af, hvilke kundskaber det så er, der skal læres. Vi mangler også en præcisering af, hvor langt i produktionsleddet man skal gå med et sådant fødevarer»kørekort« eller udvidet næringsbrev.

Skal landmændene f.eks. også til at have fødevarer»kørekort«? For så synes vi nok, at vi kommer lidt langt ud. Vi mener faktisk også, at landbrugsuddannelsen er så god, at der må være taget højde for det. Og hvis ikke den er det, så kunne den jo forbedres. Så det er klart, at der er nogle afgrænsninger i det her, hvis vi skal være med til at gennemføre det.

Jeg tror også, der er mulighed for, at man kan tage højde for den sorte forsamlingsøkonomi, som flourerer visse steder og er en skarp konkurrent til seriøs restaurationsvirksomhed.

Da vi under debatten oplever sådan en forbrødring imellem de to forslag, B 74 og B 77, og da jeg ikke fortsat kan deltage i debatten, vil jeg gerne sige, at vi i Kristeligt Folkeparti, hvis den her forbrødring viser sig at være reel, hvad vi da tror på, gerne deltager i den arbejdsgruppe, som skal være med til at udforme noget mere konkret på det her område.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Ritt Bjerregaard.

Ritt Bjerregaard (S):

Jeg vil godt starte med at takke flertallet af partier, der har været positive over for det her forslag.

Så vil jeg godt bekræfte, at Socialdemokratiet har skiftet opfattelse i forhold til de meldinger, der tidligere er givet til forslagene. Det er da heldigvis ikke ukendt her i Folketingssalen, at partier kan blive klogere.

Når jeg nogle gange hører regeringspartierne med varme og glæde omtale smileyordningen, så tænker jeg på den debat, vi havde her i Folketingssalen, og de meget, meget, meget, meget bekymrede udtalelser, der kom fra regeringspartierne. Der har jeg da ved flere lejligheder kunnet glæde mig over, at tonen er skiftet. Nu synes man, det er en rigtig, rigtig god ordning.

Jeg havde da lejlighed til at hygge mig den dag, ministeren og hr. Henrik Dam Kristensen

udvekslede synspunkter om satellitovervågning af fiskeriet, hvor der var tale om en tydelig og klar ændring af regeringens opfattelse, hvad der var udmærket. Sådan må det nødvendigvis være i politik.

Det, der jo har været mulighed for også i Socialdemokratiet, er at bruge noget mere tid på at snakke med folk i brancherne. Det gælder både folk omkring butikkerne, omkring restauranterne og omkring kioskerne. Det er vores helt klare opfattelse, at der ligger et problem, som man ikke bare kan afvise med henvisning til, at det her skulle være særlig bureaukratisk.

Det ved jeg godt er ministeriets opfattelse. Det har jeg selv haft lejlighed til at drøfte, mens jeg sad og havde ansvaret som fødevarerminister. Det er jeg ikke enig i. Det mener jeg ikke der er tale om. Jeg mener tværtimod, at der på mange områder er tale om, at det her er en nødvendig hjælp til de pågældende.

Derfor skal jeg gøre nogle enkelte bemærkninger til nogle af de synspunkter, der har været fremme i debatten her i dag.

Jeg er i og for sig skuffet over, at den meget åbne og relativt positive holdning, som fru Inger Støjberg indtog, da vi sammen optrådte i morgen-tv, ikke holder her i Folketingssalen. Jeg er sikker på, at der var mange seere den morgen, der var glade for den åbenhed og de muligheder, som desværre ikke er blevet fulgt op her i dag, men som vi da kan håbe i højere grad vil vise sig i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Så skal jeg sige, at nogle af de spørgsmål, som blandt andre hr. Henrik Vestergaard har stillet, jo sådan set meget klart fremgår af forslaget. Der står faktisk i fremsættelsestalen, at forslaget vil betyde en større sikkerhed for forbrugerne, og det vil medvirke til at få skåret kraftigt i omfanget af den sorte økonomi, momssvindler, socialsvindel, hvidvaskning af penge m.m., og samtidig vil forslaget betyde en markant opkvalificering af de mennesker, der arbejder i fødevarer virksomhederne. Så der er ikke tale om nogen mistillid. Der er tale om en klar understregning af den sikkerhed, som det her vil give forbrugerne.

Kl. 19.20

Der er faktisk også taget stilling til spørgsmålet om de forskellige frivillige uddannelses tilbud, der kommer. Der står i bemærkningerne til forslaget:

»På Nørrebro i København har man forsøgt at oprette frivillige undervisningstilbud, men det har ikke løst problemerne i området, fordi til-

buddene måtte opgives efter stort deltagerfald.«

Og der står faktisk også helt tydeligt, at hvis der er tale om ekstra udgifter, så må deltagerne selv betale.

Så mange af de spørgsmål, der har været stillet, er allerede besvaret i forslaget, sådan som det ligger.

Så går jeg til spørgsmålet om, hvorvidt det her vil gøre det vanskeligere for iværksættere, hvilket både fru Carina Christensen og hr. Henrik Vestergaard har været inde på. Der vil jeg sige, at reglerne er der jo. Det er jo ikke, fordi der kommer nye regler. Reglerne, som man skal opfylde, når man skal være iværksætter, er der. Og det, det her er et tilbud om, er jo, at man simpelt hen får klargjort, hvad de regler er, så man har en chance for at klare sig, når man er iværksætter.

Jeg tror, det kan være meget interessant i behandlingen af det her forslag at finde ud af, hvor mange der egentlig bukker under, fordi de ikke har kendt de regler, der gælder på det her område. Derfor tror jeg, at det her klart vil vise sig at være en hjælp til iværksætterne, og det er vel også derfor, at bl.a. HORESTA har bakket forslaget op.

Jeg synes nemlig også, som hr. Jørn Jespersen understregede det, at det er konkurrenceforvridende. Der er massevis af restauranter – det har der jo også været eksempler på i den offentlige debat – som offentligt er trådt frem og har sagt: Det her er et problem for os. Vi følger reglerne, og en lang række andre gør det ikke. Hvorfor gør myndighederne ikke noget ved det her? Og her er altså en mulighed for, at myndighederne gør noget ved det.

Jeg er også enig med hr. Albrechtsen i, at der er tale om en svækkelse af fødevarer kontrollen, men det har vi jo også mulighed for at bore i. Det gælder ikke mindst spørgsmålet om kontrollen med smileyordningen.

Men jeg skal sige, at jeg også godt forstår, at der kan være nogle bekymringer. Jeg synes da bestemt også, at vi skal bruge udvalgsbehandlingen til at afklare nogle af de problemer. Det kan være en drøftelse værd, om der skal være tale om et permanent tab af »kørekortet«. Det synes jeg vi skal have snakket om. Selvfølgelig skal vi da også have drøftet udformningen af uddannelserne; afgrænsningerne i forhold til andre ting, hvilket flere har været inde på.

Derfor er det her jo et beslutningsforslag. Det betyder, at der skal arbejdes videre med det, for-

di der selvfølgelig er en række afklaringsproblemer.

Jeg skal afslutningsvis sige, at jeg er fuldt opmærksom på, at der er meget stor overensstemmelse mellem vores forslag og det forslag, som Dansk Folkeparti har fremsat, og derfor er Socialdemokratiet selvsagt også positiv over for det forslag.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Jeg vil bestemt ikke fratage fru Ritt Bjerregaard retten til at blive klogere, og jeg kan også høre, at nogle af de indvendinger, vi har haft mod forslaget, bl.a. om den permanente fratagelse af »kørekortet«, ser ud til at gøre sin virkning. Vi vil naturligvis arbejde videre for, at man får kigget mere på, hvad der også kunne være bekymrende.

At den nuværende fødevareminister skulle være glad for smileyordningen, er der jo ikke noget mærkeligt i. Forslaget er jo i sin tid hendes eget, i øvrigt fra da vi diskuterede det her forslag sidst.

Men jeg synes, at man omgår tingene lidt lemfældigt, når man begynder at udlægge det her, som om det er et tilbud til kommende iværksættere. Nej, vil jeg sige til fru Ritt Bjerregaard, det er et krav, at man gennemgår den uddannelse, og det er et krav, at myndigheden udsteder et fødevare»kørekort«, og man kan selv få lov at betale. Mere bøv! flere omkostninger, det er iværksætterfjendtligt.

Kl. 19.25

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg hæfter mig ved, at fru Ritt Bjerregaard siger, at det her ikke er bureaukratisk, men nødvendigt, og hun tror ikke, at iværksætterne vil opfatte det som bureaukratisk. Det tror jeg nu nok. Det blev kaldt et tilbud, men det er et krav, som hr. Henrik Vestergaard siger, og jeg opfatter bestemt ikke det her som et tilbud til iværksættere. Hvis det endda bare var det.

Men jeg vil gerne spørge fru Ritt Bjerregaard, om Socialdemokraterne ikke mener, at det er konkurrenceforvridende, at det kun er erhvervsdrivende i fødevarebranchen, der skal op til en prøve og tage et erhvervskort, mens deres iværksætterkolleger i andre brancher overhovedet ikke skal op til nogen prøve. Og hvis det er tilfældet, vil jeg da gerne vide, om det er Socialdemokraternes hensigt, at ordningen på sigt

skal udvides, så alle erhvervsdrivende i alle brancher skal op til en prøve og tage et erhvervs»kørekort«. Er det sådan en ny glidebane, Socialdemokraterne vil have os ind på?

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Sagt til hr. Henrik Vestergaard: Nu må vi lige have lidt dokumentation for det der med den smileyordning, altså det med, at det skulle være denne her regering, der havde indført ordningen. Nu findes der jo sådan nogle redegørelser fra tidligere folketingsdebatter; hvordan det er foregået, og hvornår det er blevet vedtaget og sådan noget. Så det er nok en god idé at kigge lidt på dem. Men det er jo strengt taget heller ikke det, forslaget drejer sig om. Det, vi har understreget, er, at det er en fortsættelse af den tankegang, som ligger bag smileyordningen.

Jeg vil godt fastholde over for både hr. Henrik Vestergaard og fru Carina Christensen, at når det drejer sig om iværksættere, så er reglerne der jo: hygiejneregler osv. Reglerne er der. Det, der jo har været problemet i forhold til de mange regler, har jo simpelt hen været et spørgsmål om overhovedet at få et overblik over dem. Jeg kan love medlemmerne for, og det vil vi sikkert også høre fra mange af deputationerne – det er, hvad jeg har hørt, når jeg har været i kontakt med de forskellige folk rundt omkring – at de siger: Jamen vi vidste jo ikke, eller vi var jo ikke opmærksomme på, og havde vi da bare osv., så kunne vi jo.

Det er derfor, jeg gerne vil fastholde, at det her er et tilbud om, at man kommer ind i, hvad det er for nogle regler, så man derfor som iværksætter har en større mulighed for at klare sig. Foreløbig har jeg ikke planer om at fremsætte andre forslag end det, der er fremsat her.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Jeg skal medgive, at fødevareministerens forslag til en smileylignende ordning blev fremsat på et tidspunkt, da fru Ritt Bjerregaard ikke var valgt ind i Folketinget. Jeg citerer fra beslutningsforslag nr. B 52, torsdag den 27. januar 2000, behandlingen under ordførertalen ved fru Marianne Fischer Boel fra Venstre:

»Når levnedsmiddelkontrollen kommer ud i butikkerne, skriver de en rapport, når de har aflagt sådan et besøg. Så kunne man forestille sig, at de havde de her rapporter, formodentlig ret enslydende, på tre forskellige farver papir. Hvis

man ikke havde noget bøvl med sin butik, fik man notatet eller rapporten på et stykke grønt papir. Hvis der sådan var småting at påpege, kunne papiret være gult, og hvis det hele var ad Pommern til, fik de et stykke rødt papir. Det skulle så rammes ind, og så skulle det hænges på et synligt sted i butikken. Så kan de, der lukker døren op og går ind i butikken, se, hvordan standarden er i den her forretning.«

Hr. Keld Albrechtsen og andre var meget positive over for forslaget. Vil fru Ritt Bjerregaard ikke erkende, at det dog ligner denne nuværende smileyordning ganske, ganske kraftigt?

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg vil da gerne spørge fru Ritt Bjerregaard: Hvis det virkelig skulle være sådan en god idé, og hvis det skulle være så hjælpsomt for fødevarer virksomhederne, hvorfor har man så i Socialdemokraternes forslag i modsætning til i Dansk Folkepartis forslag valgt kun at lade det omfatte nye virksomheder? Det må jo være en enorm hjælp for alle fødevarer virksomheder, og så kunne man jo lige så godt have skåret alle over en kam. Men man vælger altså kun, at det skal være iværksætterne, der skal straffes her, eller hjælpes, som man jo kalder det. Hvorfor har man valgt det?

Kl. 19.30

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Til hr. Henrik Vestergaard vil jeg gerne sige, at jeg synes, det var et tappert forsøg. Det synes jeg virkelig det var. Jeg synes ikke helt, det lykkedes, men jeg synes, det var et tappert forsøg.

Så vil jeg sige til fru Carina Christensen, at når vi kun har taget det nye med, er det jo simpelt hen, fordi ellers er det helt uoverskueligt, hvordan det overhovedet skulle finde sted, altså så ville man lige pludselig havne i en situation, hvor man skulle klare så mange opgaver, at man kunne sige sig selv, at opgaven på forhånd ville være vanskelig at løse.

Derfor er det alene af hensyn til det praktiske forløb, men det er vi da også villige til at diskutere i udvalget. Hvis Det Konservative Folkeparti vil være mere positiv over for en ordning, som også omfatter eksisterende butikker og kiosker og restaurationer, så kigger vi også på det.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Man kan jo forsøge at bøje ordene, som man vil, og så håbe på, at det lykkes. Bl.a. synes jeg, det er rigtig spændende det her med, at det er et tilbud. Jeg tror, at Al Capone ville have været enig med fru Ritt Bjerregaard i, at dette er et tilbud, som man ikke kan afslå, for så kommer myndighederne.

Men så lad os fortsætte med at få defineret de her ting. Der er et punkt, der hedder, at det skal sikres, at ikkedansksprogede får mulighed for at opnå det nødvendige kundskabsniveau. Det kunne jeg godt tænke mig at vide hvad betyder, og det håber jeg selvfølgelig forslagsstilleren vil fortælle mig om, da hun normalt begrundet sine forslag vældig fint.

Betyder det, at vi skal have bekendtgørelse på andre sprog, eller betyder det, at vi stiller ekstra uddannelseskrav til nydanskere?

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg kan forstå på fru Ritt Bjerregaard, at Socialdemokraterne mener, at det her erhvervs»kørekort« kun skal erhverves ved etablering af nye forretninger, og så kan jeg forstå, at ordningen skal omfatte både virksomhedsejeren og også de personer, der varetager den daglige drift. Det kan jo være mange i en lille butik.

Derfor vil jeg gerne spørge fru Ritt Bjerregaard, om det f.eks. betyder, at alt personalet i en nyetableret McDonald's-forretning skal op til en prøve og have et fødevarer»kørekort«, mens man, hvis man ansætter nyt personale i en eksisterende McDonald's-forretning, der måske er etableret en måned, før den her ordning træder i kraft, ikke behøver at sende sine nyansatte medarbejdere til »kørekort«prøve.

Mener man hos Socialdemokraterne ikke, at det er konkurrenceforvridende, at det kun er nogle fødevarerforretninger, nemlig de nyetablerede, der skal belastes, mens andre går helt fri?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg vil også have lov til at komme ind i debatten og stille fru Ritt Bjerregaard et spørgsmål, som går på, om man kunne forestille sig, at det her skulle ende med det, som flere brancheorganisationer netop har peget på, nemlig at i første omgang gælder det kun for de nye, altså iværksætterne. Hvis der er nogle af de bestående, som så overtræder lovgivningen, ja, så er der mulighed

for måske efterfølgende at sende dem på kursus, således at man ikke kommer ind i den problematik, som har været fremført heroppefra af nogle ordførere, men at man laver en retfærdig løsning, fordi udgangspunktet er jo, at der jo ingen grund er til at straffe nogle, som overholder reglerne og passer deres.

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Jeg kan sige til hr. Christian H. Hansen, at det synes jeg bestemt godt at man kan tænke sig. Ellers må jeg sige, at nu synes jeg, vi er ovre i spørgsmål, som egner sig udmærket til den udvalgsbehandling, som kommer efterfølgende.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 77:

Forslag til folketingsbeslutning om »kørekort« til fødevarerforretninger.

Af Christian H. Hansen (DF) m.fl.
(Fremsat 24/1 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

Nu skal jeg jo ikke gentage debatten fra B 74, bare henvise til de bemærkninger, jeg havde til forslaget, og så vil jeg godt igen understrege, at langt de fleste fødevarerbutikker rent faktisk overholder reglerne. Altså der er 23.000 fødevarerbutikker, og det var i størrelsesordenen ca. 800, der i større eller mindre grad fik de påbud, forbud, bøder osv., som vi har mulighed for.

Kl. 19.35

Jeg vil godt tillade mig at bruge tidligere fødevarerminister Henrik Dam Kristensens ord, som han brugte i et af sine indlæg i henholdsvis 1998 og 2000, nemlig at nu skulle man passe på, at man ikke skød gråspurve med kanoner.

Et »kørekort«, der skal erhverves, inden man åbner en virksomhed, vil jo ikke give nogen garanti for, at der så ikke vil foregå lovbrud. Jeg synes måske, vi kan henvise til den debat, der har været her i Folketingssalen i eftermiddag om trafikikkerhed. Der er vi også i en situation, hvor alle, der deltager, får et kørekort, men det betyder jo ikke, at alle problemer er løst.

Med de bemærkninger skal jeg bare meddele, at regeringen som udgangspunkt ikke kan støtte forslaget.

Henrik Vestergaard (V):

Dansk Folkeparti har fremsat et forslag, B 77, om et »kørekort« til fødevarerforretninger, der på væsentlige punkter minder om B 74. Af nummereringen B 77 fremgår det jo så, at det er fremsat senere end B 74 fra Socialdemokraterne. Det er næppe helt udtryk for kreativiteten bag disse forslag, og baggrunden herfor er vist alle her i Folketinget bekendt. Der er tale om et gammelt Dansk Folkeparti-forslag. Det er altså den originale del af det. De fleste partier har i øvrigt gentagne gange afvist det. Under det indtryk skal jeg sige, at Venstre naturligvis har fuld forståelse for Dansk Folkepartis genfremsættelse af forslaget.

Når det kommer til indholdet, så tror jeg, at alle ville betragte det som jævnt hyklerisk, hvis Venstre pludselig skulle have en væsentlig anden indstilling, end vi havde for en 2-3 år siden. Det har vi da heller ikke. Vi er stadig væk stærkt bekymret over de negative effekter, der kan være i forhold til iværksætterlysten for alle, der kunne overveje at begynde for sig selv, få foden under eget bord, skabe resultater i dette land.

Administrativt bøv, lange procedurer, ekstraordinære uddannelseskraav er med til at skræmme folk væk fra selvstændighedstilværelsen og fastholde dem i en lønmodtagerrolle eller måske uden beskæftigelse og dermed på overførselsindkomst. Det her forslag er ikke til fordel for dansk iværksætterlyst og dermed dansk økonomi.

Så er der fødevarerikkerheden og regnskabsfusik. Ja, »kørekortet« er i hvert fald ikke, som hr. Christian H. Hansen vel selv har sagt omkring uddannelsen, en garanti for, at der ikke snydes.